

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w przedmiocie zażalenia **J. J.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pszczynie z dnia 9 listopada 2023 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 28 sierpnia 2024 r.

wniosku Sądu Okręgowego w Katowicach o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. (sygn. akt XVI Kp 489/24),
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 lipca 2024 r., sygn. akt XVI Kp 489/24, Sąd Okręgowy w Katowicach wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że przemawia za tym wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wskazał Sąd, że w przedmiotowej sprawie Prokuratura Rejonowa w Pszczynie prowadziła postępowanie o sygn. [...] z zawiadomienia **J. J.** o możliwości popełnienia przestępstwa przez prokuratorów Prokuratury Rejonowej w K. oraz sędziów Sądu Okręgowego w K.

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2023 r. prokurator Prokuratury Rejonowej w Pszczynie odmówił wszczęcia śledztwa: w sprawie niedopełnienia lub

przekroczenia obowiązków służbowych w okresie od 1 stycznia 1992 r. do 21 marca 2023 r. w K. przez prokuratorów i sędziów poprzez utrudnianie lub udaremnianie postępowania karnego i pomaganie sprawcy przestępstwa w uniknięciu odpowiedzialności karnej - to jest o czyn z art. 239 § 1 k.k. w związku z art. 231 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 258 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. oraz art. 12 k.k.; oraz w sprawie niedopełnienia obowiązków lub przekroczenia uprawnień przez p.f. Prokuratora Rejonowego w K. w dniu 9 lutego 2022 r. poprzez wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa i działanie na szkodę interesu J. J. - to jest o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.

Skarżący złożył zażalenie na to postanowienie, które zostało przekazane do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.

Wnioskujący Sąd podniósł, że zawiadomienie J. J. w istocie odnosi się nie tylko do działań prokuratorów Prokuratury Rejonowej w K., ale również do sędziów orzekających w Sądzie Okręgowym w K. W tej sytuacji rozpoznanie zażalenia przez sędziów tego Sądu może w odbiorze społecznym rodzić obawy co do ich obiektywizmu. A zatem wskazane okoliczności przemawiają za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Okręgowego w K. jest zasadna i wniosek zasługiwał na uwzględnienie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają tylko takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie – chociażby mylne – o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/05, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68; z dnia 17 maja 2006 r., II KO 27/06, LEX nr 186944; z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, LEX nr 282245*).

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, że okoliczność, iż sprawa, w której wydano postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, dotyczy także sędziów tego Sądu powoduje, że w odbiorze społecznym może powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez wnioskujący Sąd, co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Zaistniały zatem tego rodzaju okoliczności, które mogłyby

wpływać na swobodę orzekania sądu miejscowo właściwego, a nawet tylko powodować w odbiorze społecznym, a także u składającego zażalenie J. J. - mylne i obiektywnie nieprawdziwe - przekonanie o niezdolności tego Sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 62/18, LEX nr 2508531; z dnia 27 listopada 2020 r., III KO 101/20, LEX nr 3093804*). Dobrem wymiaru sprawiedliwości stanowiącym przesłankę skorzystania z instytucji określonej w art. 37 k.p.k. jest również, a może nawet przede wszystkim, potrzeba uniknięcia jakichkolwiek sugestii, że sprawa mogłaby zostać rozpoznana w sposób nieobiektywny (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2013 r., V KO 66/13, LEX nr 1365524*).

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[PGW]

[ms]